

Bài 13 - BAN A 17 ĐỐI ĐẦU VỚI THÀNH ĐOÀN CỘNG SẢN

Ban A 17 là một ban công tác mới mẻ thuộc Phủ Đặc uỷ Trung ương Tỉnh báo Việt Nam Cộng Hoà, thành lập vào cuối năm 1971, với nhiệm vụ chính là đánh bại Thành Đoàn Cộng sản, giải toả áp lực của tổ chức Cộng sản này tại các trường học, nhất là tại Đại học Sài Gòn.

I. NGUYÊN DO THÀNH LẬP BAN A 17

Từ năm 1966, Thành Đoàn Cộng sản tăng cường cài thêm nhiều cán bộ vào Tổng hội Sinh viên Sài Gòn và một số Phân khoa lớn thuộc Đại học Sài Gòn. Sau khi nắm được Tổng hội Sinh viên Sài Gòn và ban đại diện sinh viên các phân khoa lớn, họ ngang nhiên và liên tục phát động tranh đấu dưới nhiều hình thức, quậy phá trong trường học, bạo loạn ngoài đường phố.

Tình hình rối loạn đến nỗi ông giáo sư “ăn cơm Quốc gia thờ ma Cộng sản” Lý Chánh Trung đã “hồ hởi phần khởi” mô tả một cách mỉa mai trong cuốn “*Những Ngày Buồn Nôn*” của ông như sau: “*Suốt tuần qua, trung tâm thành phố Saigon đã biến thành một bãi chiến trường để cho mấy ông Triệu tử Long nhỏ nhỏ mặc sức tung hoành...Kết quả thực là ngoạn mục: Khối lựu đạn cay mịt mù trước Dinh Độc Lập, hàng rào kẽm gai chằng chịt trên các nẻo đường như những tràng hoa tang tóc nền dân chủ*” (Bài 6. Khóc Đi Con. Trang 40)”.

Trước tình hình ấy, nhà trường thì lúng túng, tập thể sinh viên hoang mang, đang khi lực lượng Cảnh sát phải hết sức vất vả hành quân giải toả những cuộc biểu tình gây rối loạn và truy lùng những tên cán bộ cốt cán thuộc Thành Đoàn Cộng sản.

Với nỗ lực vượt bậc, Cảnh lực cũng đã tóm được một số những tên cán bộ cầm đầu và chuẩn bị truy tố bọn họ ra trước pháp luật.

Trớ trêu thay, ngay lập tức, có một số ông to bà lớn, cả đạo lẫn đời, hùa theo những thành phần phản chiến, thiên tả, trong và ngoài nước, lên tiếng phản kháng chính quyền và bênh vực cho bọn cán bộ Thành Đoàn Cộng sản. Việc làm này, vô hình trung, như choàng thêm vòng hoa chiến thắng lên cổ bọn cán bộ Thành Đoàn Cộng sản đội lốt sinh viên, đồng thời cổ vũ họ tiếp tục hoạt động chống phá chính quyền VNCH.

Sang năm 1971, Biệt động thành T 4 (Ban An ninh Đặc Khu Sài Gòn – Gia Định) thi hành 2 vụ ám sát nhằm vào 2 đối tượng thuộc Đại học, khiến cho tình hình an ninh tại các Phân khoa Đại học Sài Gòn càng ngột ngạt và căng thẳng hơn. Vụ thứ nhất xảy ra ngày 28-6-1971, hai tên thuộc Biệt động thành bắn chết sinh viên Lê Khắc Sinh Nhật, Chủ tịch Ban Đại diện Sinh viên Luật khoa, ngay tại hành lang trước cửa phòng ban đại diện sinh viên. Vụ thứ hai xảy ra ngày 10-11-1971, hai tên Biệt động thành liệng bom vào gầm xe và giết chết Gs. Nguyễn Văn Bông, Viện trưởng Học viện Quốc gia Hành chánh, khi xe chở Giáo sư đang chờ đèn đỏ ngay tại ngã tư Cao Thắng – Phan Thanh Giản.

Vụ ám sát Giáo sư Nguyễn Văn Bông và sinh viên Lê Khắc Sinh Nhật xảy ra giữa thanh thiên bạch nhật, ngay trung tâm Thủ đô Sài Gòn, đã giáng những đòn choáng váng vào các cơ quan an ninh và các viên chức có trách nhiệm.

Để đối phó với tình hình này, Thiếu tướng Nguyễn Khắc Bình, Tư lệnh Cảnh sát Quốc gia kiêm Đặc uỷ trưởng Phủ Đặc uỷ Trung ương Tỉnh báo, đã gọi ông Nguyễn Thành Long, Biệt cục trưởng Campuchia, đang công tác tại Nam Vang về và giao cho ông chức vụ Phụ tá Đặc uỷ trưởng đặc trách công tác Ban A 17, đối đầu trực diện với Thành Đoàn Cộng sản.

II. ĐỐI THỦ CỦA BAN A 17

Đối thủ của Ban A 17 là Thành Đoàn Cộng sản.

Thành Đoàn Cộng sản thuộc Đoàn Thanh niên Lao động Hồ Chí Minh, nay là Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh, có nhiệm vụ vận động thanh niên nội thành Sài Gòn – Gia Định; trong bài này, gọi tắt là Thành Đoàn Cộng sản.

1. Tổ chức

Chỉ huy

Cấp chỉ huy cao nhất của Thành Đoàn Cộng sản vào thời điểm thành lập Ban A 17 là Trần Bạch Đằng. Lúc đó, Trần Bạch Đằng nắm chức Bí thư Đặc Khu uỷ Sài Gòn Gia Định. Từ năm 1965, ông ta đã được giao cho nhiều chức vụ quan trọng, như: *Tuyên huấn, Trí vận, Hoa vận và Thanh vận (tức Thanh niên, Sinh viên, Học sinh vận)*, đồng thời phụ trách Ban Cán sự nội thành là tiền thân của Thành uỷ Sài Gòn – Gia Định. Thành Đoàn Cộng sản là mũi nhọn của công tác Thanh vận phối hợp với *Trí vận*.

Hệ thống chìm

Hệ thống chìm nằm trong vòng bí mật, chia thành các chi bộ, mỗi chi bộ có bí thư chi bộ phụ trách một hay vài ba Phân khoa Đại học. Hệ thống chìm chỉ huy hệ thống nổi.

Vào khoảng năm 1971, hệ thống chìm bao gồm:

Ban Chấp hành Thành Đoàn: Bí thư: Phan Chánh Tâm (Năm Pha, Ba Vạn). Phó Bí thư: Phạm Chánh Trực và Lê Mỹ Lệ (Năm Trang).

Thường vụ: Trương Mỹ Lệ (Tư Liêm, Mười Trương), Nguyễn Văn Chí (Bảy Điền, Sáu Chí), Nguyễn Ngọc Phương (Ba Triết), Trang Văn Học (Năm Tranh).

Đoàn uỷ sinh viên: Nguyễn Ngọc Phương, Trầm Khiêm (Hai Lâm), Dương Văn Đầy (Bảy Không, Ba Niên), Nguyễn Văn Sự, Lê Công Giàu và Trần Thị Ngọc Hào (Tư Tín).

Hệ thống nổi

Hệ thống nổi gồm gồm các cán bộ đội lột sinh viên thuần tuý, hoạt động công khai, hợp pháp. Họ là các Đảng viên, Đoàn viên, Hội viên (Đảng viên Đảng Cộng sản VN, Đoàn viên Đoàn Thanh niên Nhân dân Cách mạng, Hội viên Hội Liên hiệp Thanh niên VN, bao gồm Hội Liên hiệp Sinh viên Giải phóng và Hội Liên hiệp Học sinh Giải phóng Miền Nam VN). Các sinh viên Việt Cộng này được lệnh tìm mọi cách để nắm lấy Ban Chấp hành Tổng hội Sinh viên Sài Gòn, Đại học xá Minh Mạng, Đại học Vạn Hạnh, Đoàn Sinh viên Phật tử và Ban Đại diện sinh viên các Phân khoa Đại học Sài Gòn, nhất là các phân khoa lớn như Văn khoa, Luật khoa, Khoa học, Trung tâm Quốc gia Nông nghiệp (Nông Lâm Súc), Y khoa, Dược khoa...

Phải nhìn nhận số cán bộ Thành Đoàn Cộng sản hoạt động trong Đại học không đáng kể, song họ được tổ chức và lãnh đạo chặt chẽ, được học tập kỹ lưỡng và hoạt động với nhiệt tình cách mạng khá cao cho nên họ đã lần lượt khống chế được một số tổ chức sinh viên công khai, hợp pháp, trong khoảng 5 năm liên tục.

Họ đã nắm được Tổng hội Sinh viên Sài Gòn 4 nhiệm kỳ liên tiếp: 1967: Hồ Hữu Nhựt, 1967-68: Nguyễn Đăng Trừng, 1968-69: Nguyễn Văn Quý, 1969-70: Huỳnh Tấn Mẫm.

Họ cũng nắm được Đại học xá Minh Mạng với Chủ tịch Ban Đại diện là Huỳnh Tấn Mẫm (1969-70), Nguyễn Xuân Thượng (1970-71), Lê Thống (1971-72). Với vị thế này, bọn họ dùng Đại học xá để chứa chấp đồng chí, đồng bọn, rồi biến nơi đây thành bộ chỉ huy và điểm xuất phát nhiều cuộc đấu tranh, xuống đường.

Cũng vào khoảng 1970, Thành Đoàn Cộng sản nắm được Ban Đại diện sinh viên tại Đại học Vạn Hạnh và các Phân khoa lớn như Khoa học, Văn khoa, Luật khoa, Trung tâm Quốc gia Nông nghiệp, Đoàn Sinh viên Phật tử... (Xin đọc bài *Sơ Lược Tổ Chức Cộng sản Trong Giới Học Sinh, Sinh Viên Sài Gòn Trước 1975 Và Các Cán Bộ Cốt Cán Của Những Tổ Chức Đây*).

2. Hoạt động của Thành Đoàn Cộng sản

Vì nắm được ban đại diện sinh viên, họ có thể gây áp lực lên cả khoa trưởng và các giáo sư, nhất là sau mấy vụ đặc công Cộng sản ám sát Giáo sư Y khoa Lê Minh Trí, Bộ trưởng Bộ Giáo dục, Giáo sư Trần Anh, Khoa trưởng Y khoa và Giáo sư Nguyễn Văn Bông, Viện trưởng Học viện Quốc gia Hành chính.

Cũng vì nắm được những tổ chức công khai, hợp pháp kể trên, Thành Đoàn Cộng sản đã phát động nhiều cuộc đấu tranh, chống đủ thứ, đòi đủ thứ... bằng nhiều hình thức từ ôn hoà, hợp pháp tới bạo động: bãi thi, bãi khoá, diễn thuyết, hội thảo, tuyên cáo, kiến nghị, triển lãm tội ác chiến tranh, văn nghệ, dựng tượng Nhất Chi Mai rất lớn ngay tại hành lang giảng đường 4 Văn khoa. Chúng liên tục tổ chức các cuộc xuống đường, đốt phá, cản trở giao thông, gây rối trị an trên các đường phố Sài Gòn; thậm chí còn tổ chức những vụ giết sinh viên, ám sát giáo sư.

III. Ban A 17

1. Vài lời trần tình

Tất cả quân nhân các cấp cũng như tất cả viên chức chính quyền lớn nhỏ của nước Việt Nam Cộng Hoà (VNCH) đều có quyền hãnh diện vì đã phục vụ chính nghĩa chiến đấu tự vệ, bảo vệ Miền Nam tự do, chống lại Cộng sản Bắc Việt muốn nhuộm đỏ Miền Nam. Cho tới nay, hầu như tất cả mọi ban ngành, mọi binh chủng, mọi hoạt động, mọi thành tích của các thành phần quân, cán, chính, đều đã được phổ biến công khai trước dư luận, trước lịch sử.

Riêng ngành an ninh, tình báo mang tính bí mật đặc thù tự bản chất, phải tuân thủ những nguyên tắc bảo mật nghiêm ngặt. Khôn thay, “ngày sập Trời” 30-4-1975 đã xảy ra. CSBV vi phạm Hiệp định Paris 1973 bằng cách dùng bạo lực quân sự để cưỡng chiếm VNCH, cuốn theo chiều gió hệ thống tổ chức của một quốc gia trong chớp mắt, nhưng tất cả cơ sở, nhân sự hầu như còn nguyên vẹn, nhiều tài liệu mật chưa kịp tiêu huỷ! Kẻ thắng trận sử dụng cơ sở, khai thác tài liệu và đẩy ải nhân sự VNCH trong các trại tập trung cải tạo khổ sai hàng chục năm. Trong chốn lao tù nghiệt ngã đặng đặng ấy, làm sao có thể bảo tồn được tất cả mọi nguyên tắc, giữ mãi được tất cả mọi bí mật?

Tuy không có thể giữ được tất cả mọi nguyên tắc, bảo toàn được mọi bí mật, nhưng chúng tôi biết chắc chắn Ban A 17 vẫn còn giữ được một số bí mật nhân sự và bí mật chiến thuật công tác. Những bí mật ấy sẽ mãi mãi “sống để bụng, chết mang theo”.

Vì lẽ đó, về Ban A 17, chúng tôi tự chế sẽ chỉ nói những gì xét thấy bất cứ ai quan tâm cũng đều có thể biết được mà thôi.

2. Mục tiêu công tác

Như đã trình bày, mục tiêu của Ban A 17 là đánh bại Thành Đoàn Cộng sản, giải toả áp lực của tổ chức Cộng sản này tại các trường học, nhất là tại Đại học Sài Gòn. Thắng lợi của Ban A 17 sẽ giúp tái lập kỉ cương trường ốc, mang lại yên bình thuận lợi cho việc học hành và các sinh hoạt học đường lành mạnh.

3. Nhân sự

Vì là công tác thuộc môi trường Đại học cho nên tất cả cán bộ Ban A 17, cũng như nhân viên khế ước, đều là những sinh viên đã tốt nghiệp hoặc sắp tốt nghiệp Đại học, thuộc đủ mọi Phân khoa.

Đến nay, mái tóc của tất cả nhân sự Ban A 17 thướt xua đều đã điểm sương, đã bạc màu. Tất cả đã rút chân ra khỏi giang hồ và muốn được sống những năm tháng còn lại thật bình yên. Hãy để cho “Những chiến mã một thời chinh chiến, một thời phiêu lãng”.

4. Tình hình

Ban A 17 “ra quân” chiến đấu trong Mặt Trận Đại Học trước một tình hình không mấy thuận lợi vì chẳng những phải đối phó với một đối thủ lợi hại là Thành Đoàn Cộng sản mà còn phải vượt qua một số trở ngại nội tại.

Phải thượng tôn pháp luật

Chế độ tự do, nền tự trị Đại học và tinh thần thượng tôn pháp luật vốn là ưu điểm của các xã hội Âu Mỹ có truyền thống dân chủ đã ăn sâu trong xương thịt. Thế nhưng, ở nước ta, giữa cuộc chiến ác liệt chống kẻ thù hung hiểm Cộng sản, ông đồng minh thì “đồng sàng dị mộng”, coi như VNCH tứ bề thọ địch, thì những thứ tự do tốt đẹp, những nguyên tắc pháp luật nghiêm minh đó sẽ bó tay bó chân các cơ quan an ninh và trở thành tấm khiên che chở, thành chỗ nấp an toàn cho các cán bộ Thành Đoàn Cộng sản.

Tình hình các giáo sư

Một số giáo sư có tinh thần Quốc gia rõ rệt, đã tích cực yểm trợ công tác Ban A 17. Một số ít không thiên Cộng, nhưng lại đối lập hoặc chống chính quyền VNCH. Một số rất ít khác thì thiên tả hoặc thiên Cộng. Còn một số khá đông lại chọn làm kẻ đứng bên lề, mong được yên thân!

Tình hình sinh viên

Khá nhiều sinh viên thuần tuý có thái độ dửng dưng, không ưa Cộng sản, nhưng cũng không làm gì để chống lại chúng. Thậm chí có một số ít sinh viên bị ảnh hưởng bởi những tư tưởng cấp tiến, xu hướng cách mạng và có mặc cảm “gia nô” nếu tỏ thái độ hoặc hành động ủng hộ chính quyền. Những sinh viên này rất dễ có khuynh hướng bỏ phiếu bầu cho liên danh gồm các sinh viên là cán bộ Thành Đoàn Cộng sản. Tệ hơn cả, có một số nhỏ sinh viên nhẹ dạ, hoặc hiếu động đã a dua theo bọn sinh viên Việt Cộng.

5. Hoạt động của Ban A 17

Phá vỡ hệ thống nhân sự chìm và nổi của đối phương

Công tác này cần thực hiện 2 bước: Một là phát hiện các đối tượng chính xác và kịp thời. Các cán bộ Ban A 17 là sinh viên, họ không xa lạ gì đối với trường ốc, thầy cô và bạn bè sinh viên. Vì thế, qua học tập, tiếp xúc, quan sát trực tiếp hằng ngày, họ dễ dàng phát hiện các đối tượng là cán bộ Thành Đoàn Cộng sản.

Việc phát hiện còn được thực hiện một cách chính xác bằng hoạt vụ xâm nhập vào hàng ngũ đối phương.

Khi đã thâm nhập được tin tức cần thiết, các cơ quan có trách nhiệm phải thực hiện bước công tác kế tiếp là vô hiệu hoá các đối tượng.

Kết quả: Chỉ sau khoảng một năm hoạt động, các lực lượng an ninh đã bắt giữ được khá đông các cán bộ cốt cán của Thành Đoàn Cộng sản, một số khác phải đào thoát ra các căn cứ Thành

Đoàn ngoài bùng biến, số còn lại phải “lặn thật sâu”. Từ nay, không còn có cảnh những cán bộ Thành Đoàn Cộng sản ngang nhiên, tự tung tự tác trong học đường, ngay giữa Thủ đô Sài Gòn như trước nữa.

Giành quyền kiểm soát các tổ chức sinh viên công khai, hợp pháp

Sau khi phá vỡ hệ thống tổ chức của Thành Đoàn Cộng sản, Lực lượng Sinh viên Quốc gia cần giành lại các tổ chức sinh viên hợp pháp càng sớm càng tốt. Đây là điều kiện quan trọng thứ hai để có thể đạt được mục tiêu xoá bỏ tận gốc sự khống chế của Thành Đoàn Cộng sản trong môi trường Đại học.

Nhận thấy Thành Đoàn Cộng sản dồn nỗ lực chính để giành quyền kiểm soát Đại học xá Minh Mạng, Ban Chấp hành Tổng hội SVSG, Ban Đại diện sinh viên các Phân khoa lớn: Luật khoa (29716 sinh viên trong niên khoá 1973-74), Văn khoa (20405 sinh viên trong niên khoá 1973-74) và Khoa học (10738 sinh viên trong niên khoá 1973-74); do đó, để đối phó với Thành Đoàn Cộng sản, Ban A 17 cũng thành lập các tổ công tác hoạt vụ bề thế hơn tại các trọng điểm kể trên.

Dù thế nào, nỗ lực chính yếu vẫn thuộc về Lực lượng Sinh viên Quốc gia. Chính các sinh viên Quốc gia bắt tay vào việc thành lập các liên danh ra tranh cử ban đại diện sinh viên tại các Phân khoa và Tổng hội SVSG.

Yêu cầu đặt ra là các liên danh của Lực lượng Sinh viên Quốc gia phải thắng cử, cho nên Ban A 17 tìm phương cách san bằng mọi trở ngại để bảo đảm thắng lợi cho các liên danh mình ủng hộ.

Chẳng hạn như nếu gặp trường hợp một vị khoa trưởng, một giáo sư hoặc một viên tổng thư kí văn phòng nhà trường lưng chừng, không tích cực hợp tác, Ban A 17 phải làm cho họ hợp tác hay ít ra là không làm gì cản trở sự thành công của liên danh tranh cử thuộc Lực lượng Sinh viên Quốc gia.

Một khi đã ủng hộ một liên danh, Ban A 17 sẽ không muốn ủng hộ bất cứ liên danh ứng cử nào khác, dù đó là liên danh do một đảng phái đỡ đầu, thậm chí đó là liên danh gồm những sinh viên “gà nhà” của vị lãnh đạo số hai hay số ba nào đó.

Để tăng cường cho công tác của Ban A 17, bên Cảnh sát đặc biệt đã điều về cho mỗi Phân khoa một số thiếu úy cảnh sát vừa mới tốt nghiệp Học viện Cảnh sát Quốc gia. Các thiếu úy này còn rất trẻ, đã tốt nghiệp Trung học, cho nên họ đều ghi danh để trở thành sinh viên tại các Phân khoa Đại học. Đây là sự phối hợp cần thiết và hữu hiệu. Thực ra, nếu Tướng Nguyễn Khắc Bình không kiêm nhiệm cả hai cơ quan to lớn này thì việc phối hợp hoạt động nêu trên không dễ mà có thể thực hiện được.

Ngoài các trọng điểm nêu trên, Ban A 17 cũng điều cán bộ tới Đại học Vạn Hạnh, Trung tâm Quốc gia Nông nghiệp (tên cũ là Nông, Lâm, Súc), Dược khoa... Trước đó ít lâu, các cán bộ Thành Đoàn Cộng sản đã biến những trường này thành cứ điểm xuất phát nhiều cuộc tranh đấu, xuống đường và tổ chức các buổi văn nghệ phản chiến, các cuộc họp báo...

6. Kết quả

Sau một thời gian tương đối ngắn, các sinh viên khuynh hướng Quốc gia đã giành lại được quyền kiểm soát những tổ chức sinh viên quan trọng, như:

Sinh viên Lý Bửu Lâm: Chủ tịch Tổng hội SVSG niên khoá 1970-71, Trưởng tràng Sinh viên Kiến trúc Đại học Sài Gòn niên khoá 1969-1972

Sinh viên Bửu Uy: Chủ tịch Tổng hội SVSG niên khoá 1972-73, Chủ tịch Ban Đại diện Sinh viên Văn khoa Đại học Sài Gòn niên khoá 1972-73

Sinh viên Phạm Minh Cảnh: Chủ tịch Tổng hội SVSG niên khoá 1973-4/1975, Chủ tịch Ban Đại diện Sinh viên Khoa học Đại học Sài Gòn niên khoá 1973-74

Sinh viên Lê Khắc Sinh Nhật: Chủ tịch Ban Đại diện Sinh viên Luật khoa Đại học Sài Gòn niên khoá 1970 -71, Phó Chủ tịch Tổng hội SVSG 1970-71

Sinh viên Trương Văn Ban: Chủ tịch Ban Đại diện Sinh viên Luật khoa Đại học Sài Gòn niên khoá 1971-72

Sinh viên Nguyễn Hữu Tâm: Chủ tịch Ban Đại diện Sinh viên Văn khoa Đại học Sài Gòn niên khoá 1973-74

Sinh viên Phan Nhật Tân: Chủ tịch Ban Đại diện Sinh viên Văn khoa Đại học Sài Gòn niên khoá 1974-75

Sinh viên Khiếu Hữu Đồng: Chủ tịch Ban Đại diện Sinh viên Khoa học Đại học Sài Gòn niên khoá 1974-75...

Đại học xá Minh Mạng cũng có ban đại diện mới. Tất cả đều thuộc thành phần Quốc gia.

Các cán bộ Thành Đoàn Cộng sản cũng không dễ dàng lèo lái được Ban Đại diện Sinh viên Đại học Vạn Hạnh và Đoàn Sinh viên Phật tử như trước nữa.

Nhờ những thành quả trên mà an ninh, trật tự tại các Phân khoa Đại học Sài Gòn được vãn hồi. Từ nay, Đại học không còn là một mặt trận mà là môi trường an bình, thuận lợi cho việc học tập. Và cũng từ nay, các ban đại diện sinh viên có điều kiện phát huy các sinh hoạt học đường: Văn nghệ, báo chí, thể thao, du ngoạn, công tác xã hội, thăm viếng các chiến sĩ tiền đồn, các chiến sĩ trấn giữ hải đảo biên cương, lên án nghiêm khắc việc Việt Cộng pháo kích bừa bãi vào trường Tiểu học Cai Lậy, tỉnh Định Tường và trường Tiểu học Song Phú, quận Bình Minh, tỉnh Vĩnh Long, giết hại hàng chục học sinh thơ ngây, vô tội... Đặc biệt, khi Trung Cộng đánh chiếm Hoàng Sa vào đầu năm 1974, Tổng hội SVSG và Ban Đại diện Sinh viên các Phân khoa thuộc Đại học Sài Gòn đã đồng loạt ra tuyên cáo phản kháng mạnh mẽ hành động xâm lược của Trung Cộng trước công luận trong và ngoài nước, đồng thời tố cáo sự im lặng hèn hạ của Cộng sản Hà Nội.

Đại học yên ổn thì phố xá cũng được tấp nập, an vui.

Đây là thắng lợi chung, chẳng những của Lực lượng Sinh viên Quốc gia mà còn là của Ban A 17 và của Cảnh sát Đô thành. Thắng lợi tại Mặt Trận Đại Học là thắng lợi lớn, dứt điểm. Tình hình Đại học yên tĩnh cho tới “ngày sập trời” 30-4-1975. Chính những cán bộ Thành Đoàn Cộng sản cũng phải công nhận họ đã thất bại trong Mặt Trận Đại Học. Hàng Chức Nguyên viết: “... từ năm 1972, địch đã ra tay khủng bố, càn quét, hòng đè bẹp các phong trào đấu tranh. Hầu hết những trụ sở tập hợp công khai của thanh niên, sinh viên, học sinh đều bị chúng phá huỷ hoặc chiếm đóng... Tình hình im ắng, căng thẳng, không một cuộc đấu tranh công khai lớn nhỏ nào nổ ra được” (Hàng Chức Nguyên. Trui Rền Trong Lửa Đỏ. NXB Trẻ, 2005. Trang 186).

IV. VÀI NHẬN XÉT

1. Về đối phương

Trước khi Ban A 17 nhập cuộc, bọn sinh viên Việt Cộng hung hăng trong nhà trường, tác oai tác quái ngoài đường phố, vì biết có nhiều viên chức “tai to mặt lớn” hưởng bổng lộc VNCH, và nhiều thành phần khác nữa trong xã hội, sẽ nhân danh các quyền Hiến định, mau mắn đứng ra bênh vực, chống lưng cho chúng. Nhưng từ khi Ban A 17 lâm trận, nhiều tên sinh viên Việt Cộng bị “hốt” với đầy đủ bằng chứng có giá trị pháp lí xác minh chúng là cán bộ Cộng sản, cho nên không “ô dù” nào có thể che chở cho chúng được nữa, chúng đành phải nhũn như con chi chi. Có

một số sẵn sàng hợp tác. Những tay ngoan cố, chỉ đếm được vài ba.

2. Về công tác Ban A 17

Từ cuối năm 1971, Ban A 17 xuất hiện với một lực lượng có trình độ Đại học và trên Đại học, rất thích hợp cho Mặt Trận Đại Học. Tất cả mọi hoạt động đặt dưới quyền chỉ huy của ông Nguyễn Thành Long, một cấp chỉ huy kiệt xuất. Phải nhìn nhận đây là quyết định sáng suốt và đúng đắn của Tướng Nguyễn Khắc Bình. Ban A 17 nhắm đánh tận gốc phong trào sinh viên tranh đấu do Thành Đoàn Cộng sản lèo lái. Khi phá vỡ được hệ thống tổ chức của Thành Đoàn Cộng sản và giành lại được các ban đại diện sinh viên tức là đã nhổ được cái gốc của phong trào tranh đấu thì tự khắc tình hình Đại học trở lại yên tĩnh.

Ban A 17 phải “ra quân” trong tình hình không thuận lợi: Phải đối phó với một đối phương sừng sỏ, lại gặp phải thái độ cam chịu của nhiều giáo sư và sinh viên. Song nhờ tất cả cán bộ Ban A 17 đều có trình độ học vấn thích hợp, cộng với sự hi sinh, tinh thần kỉ luật, Ban A 17 đã vượt qua được các trở ngại, khó khăn và đã gặt hái thành công khá tốt đẹp.

Thắng lợi trong Mặt Trận Đại Học đưa tới kết luận: Cộng sản không “bách chiến bách thắng”. Người xưa nói “Biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng”. Ở đây, Ban A 17 chẳng những có khả năng biết rõ đối phương, lại còn biết cách đánh thắng đối phương, cho nên đã thắng nhanh và thắng triệt để.

3. Cảm tưởng khi nhìn lại

Ban A 17 tự hào vì đã sát cánh cùng quân dân cán chánh VNCH chiến đấu bảo vệ Miền Nam tự do. VNCH có chính nghĩa vì đã buộc phải chiến đấu để tự vệ. VNCH chưa phải là toàn bích vì là một nước non trẻ, lại phải vừa xây dựng vừa phải chiến đấu sống còn với Cộng sản Hà Nội, nhưng không có thể phủ nhận VNCH đã xây dựng được nền móng căn bản cho một quốc gia tự do, dân chủ, nhân bản, khai phóng.

Những sinh viên theo Việt Cộng khoe khoang làm cách mạng “đánh cho Mỹ cút, đánh cho Ngụy nhào”. Thực ra, người Mỹ tham chiến nhiều lần và nhiều nơi trên thế giới, xong việc của họ rồi thì họ ra đi, không lấy một tấc đất. Trường hợp chiến tranh ở Việt Nam, người Mỹ vừa ra đi, Cộng sản Hà Nội vội rước Tàu Cộng vào. Hậu quả nhãn tiền là Cộng sản Hà Nội vừa phải cắt đất cắt biên dâng cho Tàu để “trả nợ” cho chúng và để được chúng bảo vệ lợi quyền, vừa phải làm ngơ cho chúng tràn vào làm ăn sinh sống và chắc chắn không bao giờ chúng ra đi nữa. Đang khi đó, “Ngụy nhào” rồi thì tất cả những cái gì tốt đẹp VNCH đã xây dựng được trong 20 năm đều bị xoá bỏ, tất cả những cái xấu xa về mọi mặt phát sinh ở mức độ khủng khiếp.

Nếu cách mạng là đánh đổ một chế độ, một chính quyền không tốt để xây dựng một chế độ, một chính quyền tốt hơn thì Việt Cộng không làm cách mạng bởi vì chúng đã đánh đổ một chế độ, một chính quyền tốt hơn để dựng lên một chế độ, một chính quyền cực kì tệ hại. Những gì xảy ra trên đất nước từ 30-4-1975 cho tới nay chứng minh Việt Cộng là phản động là phá hoại, là bán nước hại dân. Thế mà ngày xưa, những sinh viên Việt Cộng hoạt động chống phá VNCH để tiếp tay cho Cộng sản Hà Nội độc tài, toàn trị chiếm đoạt Miền Nam tự do. Tội đó không phải là nhỏ.

Giải thích như thế để chứng minh cuộc chiến đấu chống bọn sinh viên Việt Cộng là chính nghĩa, là bổn phận, là vinh dự của Ban A 17. Ban A 17 không lừa thầy phản bạn, Ban A 17 chỉ hoạt động quét sạch bọn sinh viên Việt Cộng ra khỏi học đường.

Ban A 17 đã nhập trận, đã so găng bằng những đòn cân não gay go, nhưng không kém phần

gian nan, nguy hiểm và đã chiến thắng. Tuy kết cục Miền Nam đã mất vào tay Cộng sản Bắc Việt, bởi vì chúng ta thua ở những mặt trận quan trọng khác, nhưng Ban A 17 vẫn cảm thấy một chút an lòng vì đã tích cực góp phần đánh thắng Mặt Trận Đại Học, đã làm tròn nhiệm vụ mà Quốc Gia giao phó.

Tháng 6-2013

Trung tâm Quốc gia Nông nghiệp Sài Gòn trước 1975 nằm hai bên đường Cường Để (giao thoa với đường Hồng Thập Tự), gần Đài Truyền Hình Sài Gòn

Cao đẳng Điện học Phú Thọ trước 1975